

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie P. B.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 lipca 2026 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 15 kwietnia 2026 r., sygn. akt II AKa 45/25,

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 kwietnia 2026 r., sygn. akt II AKa 45/25, odmówiono przyjęcia kasacji złożonej przez obrońcę skazanego P.B. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 grudnia 2025 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 45/25, wskazując, że prawomocnym wyrokiem skazano P. B. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a w kasacji obrońcy nie zostały sformułowane zarzuty wskazujące na zaistnienie uchybień z art. 439 § 1 k.p.k., co skutkuje niedopuszczalnością kasacji.

W zażaleniu na to zarządzenie, obrońca skazanego podniósł „*naruszenie art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. poprzez pominięcie obrońcy w sytuacji gdy obrońca ani skazany nie brali udziału w czynnościach w związku*” a także, „*art. 438 pkt 2 k.p.k. poprzez obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku w tym naruszenia art. 7 k.p.k. mająca na niego wpływ, skutkującą poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych i art. 410 kpk*”. W zażaleniu nie zawarto wniosku końcowego (art. 427 § 1 k.p.k.).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście niezasadne. Treść zarzutów jak i uzasadnienia zażalenia dowodzi, że skarżący nie rozumie czego dotyczyło zaskarżone zarządzenie, a w związku z tym, także nie umie podnieść zarzutów co do tego zarządzenia. Całe uzasadnienie zażalenia skupione jest na opisanu toku postępowania przygotowawczego, zarzutów co do podejmowanych w toku tego postępowania czynności, a końcowo, braku właściwej kontroli tych kwestii tak przez sąd pierwszej instancji, jak i sąd odwoławczy, tj. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu. Warto zacytować ostatnie zdania tego zażalenia (oryginalna pisownia): „*Na potrzeby tego zażalenia obrońca podnosi li tylko zarzuty związane z brakiem jego udziału w istotnych dla sprawy czynnościach dla spraw. Aktualne pozostają inne zarzuty kasacji.*” Tymczasem w zarządzeniu precyzyjnie wskazano, że skoro prawomocnym wyrokiem orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to kasację na korzyść można wnieść tylko wówczas, gdy zostaną w niej podniesione zarzuty z art. 439 k.p.k. W zażaleniu należałoby kwestionować podstawę wydanego zarządzenia oraz ewentualnie próbować wykazywać, że wskazano w kasacji uchybienie z art. 439 k.p.k. (byłoby to oczywiście praktycznie niemożliwe, skoro w zarzutach kasacji znalazł się zarzut błędu w ustaleniach faktycznych), a nie opisywać tok postępowania przygotowawczego oraz stanowiska sądów co do tego postępowania.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.t]